

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GROETEN UIT NIEMANDSLAND

nonsens in drie bedrijven

door

Pierre Soetewey

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011
Nr.1152

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GROETEN UIT NIEMANDSLAND* op te voeren moet de naam van auteur *PIERRE SOETEWY* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1986 Toneelfonds J. Janssens/Pierre Soetewey
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

GROETEN UIT NIEMANDSLAND

Nonsens in drie bedrijven

door Pierre SOETEWY

Personen

Baron Alfons du Camembert

Lutgarde, zijn vrouw

Jan Van Boven, eerste overleden echtgenoot van Lutgarde

Stan Van Boven, tweede overleden echtgenoot van Lutgarde

Godelieve Van Boven, hun zuster

Ernest, de huisknecht

Tijd : naar keuze

Plaats : Het stuk speelt in de luxueus ingerichte woonkamer bij Alfons en Lutgarde.

NOTA :

Het spreekt vanzelf dat dit stuk niet "au sérieux" mag genomen worden. Het is klinkklare onzin, pure nonsens. Daarom is het noodzakelijk dat de regisseur met heel veel fantasie te werk gaat. Er zijn een massa mogelijkheden daartoe. Maar vooral de juiste toon is belangrijk : speels, geestig en nooit boertig of grof. Het geheel moet overkomen als een luchtig fantasietje, zonder bijbedoelingen.

PROLOOG

(kan eventueel weggelaten worden)

De bruiloftsmars weerklinkt - over het voortoneel stappen Lutgarde en haar eerste echtgenoot Jan, gevolgd door zijn broer Stan en zijn zuster Godelieve. Ernest sluit waardig de "stoet" - de muziek verandert in de dodenmars - over het voortoneel (in tegengestelde richting) wordt de doodskist, met foto van Jan, gedragen - in diepe rouw volgen Lutgarde, Stan, Godelieve en Ernest - een paar ogenblikken later klinkt opnieuw de bruiloftsmars en we zien weer de huwelijksstoet passeren : Lutgarde met haar tweede echtgenoot Stan, gevolgd door Godelieve en Ernest - de muziek verandert in de dodenmars : Stan (foto) wordt ten grave gedragen. .
Voor de derde keer klinkt de bruiloftsmars : Lutgarde trouwt nu met Alfons - Godelieve en Ernest volgen - de muziek sterft uit - het doek gaat op.

1ste BEDRIJF

(de foto's van Jan en Stan liggen op tafel - Ernest, een model-huisbediende, staat op een stoel en heeft zopas twee haken in de muur geslagen - Als het doek opgaat slaat hij... op zijn duim - hij slaakt duizend verwensingen, springt van de stoel en begint als een gek door de kamer te huppelen om de pijn te verbijten - op dat ogenblik verschijnt Lutgarde, een lieve, gedistingeerde dame van ongeveer 35)

- Lutgarde (kijkt hem een ogenblik verbaasd aan). Wat moet dat voorstellen, Ernest ?
- Ernest (verstijft onmiddellijk : hij heeft zichzelf weer in de hand)
Een rituele herdenkingsdans voor de overledenen, mevrouw.
Nog volop in gebruik bij enkele volksstammen in Nieuw-Guinea.
- Lutgarde O... En de reden ?
- Ernest (zoekt) Wel... Ziet u.. ik dacht zo...
- Lutg. (plots) Ik weet het ! Jij denkt toch werkelijk aan alles, nietwaar Ernest ?
- Ernest Ik beschouw dit als mijn plicht, mevrouw.
- Lutg. Mijn eerste man is vandaag precies zes jaar geleden gestorven en daarom...
- Ernest Zo is het, mevrouw.. Voelt mevrouw soms de behoefte om ook even...
- Lutg. Nu niet, Ernest. Ik ben er niet voor in de juiste stemming. Hang hem maar op z'n plaats.

- Ernest Zoals mevrouw verkiest. (hangt foto van Jan aan de muur)
- Lutg. En waar dacht je een plaats te vinden voor m'n tweede man ?
- Ernest Hier - Tenslotte waren het broers. Ze zullen wel in de wolken zijn...
- Lutg. Of daar ergens in de buurt...
- Ernest Ik bedoel dat ze tevreden zullen zijn naast mekaar te hangen. (hangt foto van Stan naast de andere) Voilà. Ze hangen, Mevrouw.
- Lutg. (bekijkt de foto's - pikt een traan weg) Het waren goeie echtgenoten, Ernest.
- Ernest (id.) Kranige kerels, mevrouw...
- Lutg. Ik hield van ze...
- Ernest En zij van u, mevrouw. Denk maar aan hun testament...
- Lutg. Ach ja, dat testament.. Ik heb er nooit naar gevraagd.
- Ernest Daarvoor is u ook veel te fijngevoelig..
- Lutg. Zeg dat wel... Ernest, jij bent al zo lang bij mij in dienst. Jij kent de droeve tijden die ik heb doorgemaakt.. De dag van hun overlijden...
- Ernest Allebei gevallen bij de uitoefening van hun beroep. Meneer Jan als autopiloot.. Verongelukt tijdens de eerste ronde van de 24 uren van Le Mans.. Meneer Stan, de diepzeeduiker en schattenjager.. Nooit meer boven water gekomen toen hij de laatste goudstaaf van het gezonken schip probeerde op te halen. Helaas... de kabel brak en meneer Stan was verdwenen.
- Lutg. Ja... Het noodlot kan onverbidlijk zijn...
- Ernest Maar u hebt ook blije momenten gekend, mevrouw. Zoals de dag van uw derde huwelijk, met meneer baron Alfons..
- Lutg. Ach ja, baron.. Die titel zegt me niets. Toen ik met hem trouwde wist ik niet eens dat hij van adel was en drie kastelen aan de Loire bezit.
- Ernest Buiten een oliebron in het Midden-Oosten.
- Lutg. Heeft dat belang ? Je trouwt toch nooit om het geld, nietwaar Ernest ?
- Ernest Sommigen doen dat wel, mevrouw. Maar u zeker niet.
- Lutg. Dank je. (plots) Zeg, waar zit mijn man eigenlijk ?

.../...

- Ernest Op z'n geliefkoosd terrein, mevrouw. Het slagveld. Ik heb hem gisteren "Beroemde veldslagen" in 16 delen, bezorgd. Hij reconstrueert nu Waterloo. Dat houdt hem wel een tijdje zoet.
- Lutg. Ja... Hij is dol op tinnen soldaatjes.
- Ernest Waarschijnlijk omdat hij zelf nooit bij het leger geweest is...
- Alfons (op - rond de 60 - de beminnelijkheid in persoon - maar o, zo naief en vaak verstrooid)
Nu moeten jullie 'ns komen kijken. Ik heb net mijn derde divisie opgesteld. Als de Pruisen aanvallen heb ik ze in de tang.
- Ernest En u hakt ze in de pan.
- Alfons Hé ? Ja precies, in de pan. Maar wat denk je ? Zou ik m'n bataljon grenadiers niet in reserve houden ?
- Ernest Moet u beslist doen, meneer.
- Alfons Jaja, dat denk ik ook. (tot Lutg.) Wat zeg jij, poessie ?
- Lutg. Ik ben geen generaal, Alfons.
- Alfons Nee, maar als Karel de Dikke in 887 zijn grenadiers beter had weten te gebruiken...
- Lutg. Maak je nu niet dik om Karel de Dikke, schat. Kom, laten we liever ons vieruurtje gebruiken. Ernest !
- Ernest Zeker, mevrouw. (tijdens volgende replieken dekt Ernest een tafeltje : kopjes, thee, enz...)
- Lutg. Ga jij al maar vast zitten, schat.
- Alfons Vastzitten ? Heb ik iets misdaan ?
- Lutg. Zitten, bedoel ik. Gewoon zitten.
- Alfons Ha... Maar de soldaten van m'n derde divisie...
- Lutg. ... mogen even uitblazen.
- Alfons Goed dan. Omdat je 't me zo lief vraagt, poessie.
- Lutg. (probeert kalm te blijven) Alfons, ik wou dat je me niet altijd "poessie" noemde.
- Alfons Hoe moet ik je dan noemen ? Kat ?
- Ernest (bracht juist één en ander binnen - droog) Misschien poessiekat ? (verdwijnt weer)
- Alfons Poessiekat ? Vind je dat beter, poessie ?
- Lutg. (geeft het op - zucht) Doe maar, Alfons...
- Alfons (gaat zitten)
- Lutg. (een kreet) Nee !
- Alfons (schrikt zich een bult - springt recht) Wat... wat is er ?

- Lutg. Niet daar ! Daar zit Jan !
- Alfons Jan ? Welke Jan ?
- Lutg. (zucht)
- Alfons O ja.. die Jan.. (gaat op andere stoel zitten)
- Lutg. (luid) En ook niet daar ! Daar zit Stan.
- Alfons (recht) Stan ? Welke Stan ?
- Lutg. (zucht)
- Alfons Juist, die Stan... (gaat op andere stoel zitten)
En mag ik hier... ?
- Lutg. (lief) Jij mag toch alles, schat ? Dat weet je.
- Alfons Ja... (wijst) Daar zit Jan, daar Stan en hier de man.
(lacht, vindt zichzelf erg geestig) En daar zit "poessiekat" !
- Lutg. (zucht) Ja.. (tot Ernest die ondertussen klaar is met de tafel, thee heeft ingeschonken, enz..) Ernest, de foto's.
- Ernest Zeker, mevrouw. (haalt foto's van de muur en plaatst die op de stoelen bij de tafel)
- Lutg. (ondertussen tot Alfons) Alfons, je morst weer.
- Alfons Ja ? Da 's lang geleden, hé ?
- Lutg. Heel lang. Al sedert je vanmiddag je bord minestrone omstootte.
- Alfons Jaja, ik leer bij.
- Lutg. (zucht) Beslist. (tot foto's) Smakelijk, jongens. Ernest, schenk Jan een beetje meer thee in, je weet toch dat hij dol was op thee ? (na 'n ogenblik) Neem een stukje cake...
- Alfons Ja, poessie. (neemt stuk)
- Lutg. Ik zei het niet tegen jou, schat, maar tegen Stan.
- Alfons Ha.. (legt cake op bord van Stan) En mag ik... ?
- Lutg. Jij mag vooral niet te veel eten. Het is slecht voor je galblaas.
- Alfons Welke blaas ? Heb ik geblazen ?
- Ernest Een beetje maar, meneer.
- Alfons (tot Lutg.) En drinken ? Mag ik drinken ?
- Lutg. Jij MOET drinken. Jij moet veel drinken.
- Alfons Ja... (tot foto's) Ik heb een droge lever. Horen jullie dat ?
- Ernest (droog) Waarschijnlijk niet, meneer.

.../...

- Lutg. (na 'n ogenblik - plots) Nu zou ik het zowaar nog vergeten. (tot Alfons - plechtig) Schat, nog 'ns duizendmaal bedankt voor vanmorgen.
- Alfons Vanmorgen ? Heb ik dan iets gedaan ?
- Lutg. Weet je niet meer ?
- Alfons (denkt na) Ik heb eerst poessie buiten gelaten... Eh, ik bedoel, de kat buitengelaten, poessie...
- Lutg. En wat nog meer ? Wie is hier geweest ?
- Alfons (na diep nadenken) O ja, die notaris met zijn paardegebit. Die wist niet veel van Waterloo, hé ? Hij dacht dat de Engelsen daar in '44 geland waren. Maar hij was er met zijn gedachten niet bij. Hij zat altijd maar te schrijven wat jij hem dikteerde.
- Lutg. Je testament.
- Alfons Ja. Ik ben blij dat je me daarbij zo goed geholpen hebt, poessie.
- Lutg. Ik doe toch alles voor jou.
- Alfons Ja... Wat staat er eigenlijk in dat testament ?
- Lutg. O, niks bijzonders. Je laat alles aan mij als je sterft? Meer niet.
- Alfons Maar ik ben nog niet van plan om te sterven.
- Lutg. Jij wordt minstens 100 jaar, schat !
- Alfons Ik moet wel. Jij kunt me niet missen, hé ? (de telefoon belt) Er wordt gebeld, Ernest.
- Ernest Het is de telefoon, meneer.
- Alfons Ja ? Laat 'm binnen.
- Lutg. Ik neem 'm wel, Ernest. (in telefoon) Allo... Ja, daar spreekt u mee... Wie ? De notaris ?... Wat ? Of ik 'ns tot bij u.. Nu dadelijk ? Is het zo dringend ?... Jaja, dat begrijp ik... Goed, ik kom. (legt hoorn neer - tot Alfons) Het spijt me, schat, maar ik moet nu echt even weg.
- Alfons Is er iets gebeurd ?
- Lutg. Neenee, er is niets.
- Alfons Waarom moet je dan weg ?
- Lutg. Wel, zie je...
- Alfons Nee...
- Lutg. Ach, laat maar. (tot Ernest) Ernest, je ruimt niet af voor je merkt dat zij beiden voldaan zijn. Tot straks. (vlug af)

.../...

- Ernest (na 'n ogenblik) Wat denkt u, meneer ? Zouden zij voldaan zijn ?
- Alfons Vast en zeker. Kijk maar, hij krijgt zelfs z'n cake niet op.
- Ernest Zal ik dan maar afruimen ?
- Alfons Doe alsof je thuis bent, poessie.
- Ernest Zeker schat. (terwijl Ernest alles weer naar de keuken brengt, bekijkt Alfons de foto's - hij glimlacht naar ze, wuift, enz..)
- Alfons Ik zal jullie 'ns wat vertellen. M'n derde divisie vormt nu een echte tang. En m'n fuseliers laat ik zich ingraven. Ik zal 't 'ns tekenen.. (hij neemt één van de foto's in z'n handen, draait die om en bemerkt daar iets)
Hé, wat is dat ? (tot binnenkomende Ernest) Ernest, zie jij ook wat ik zie ?
- Ernest Doorgaans wel, meneer.
- Alfons (op achterkant foto doelend) Wat is dat dan ?
- Ernest (zet grote ogen op - stomverbaasd) Hé... een brief...
- Alfons Is die van jou ?
- Ernest Van mij ?! Helemaal niet. (overstuur) Ik zweer u meneer, toen ik zoëven die foto's aan de muur hing was die brief er nog niet !
- Alfons Nee ? Hoe zou die er dan gekomen zijn ?
- Ernest Geen idee.. (Ernest neemt tweede foto, draait die om, ook daar hangt een briefje aan) Kijk ! Hier nog een !
- Alfons Ja ? Wat staat erin ?
- Ernest (leest stil - zet grote ogen op) Wat staat er bij u, meneer ?
- Alfons (leest) Zoals de mobilisatie de voorbode is van de naderende oorlog , zo is... (spreekt) Da's alles...
- Ernest (leest zijn brief) ... het testament de voorbode van een nakende dood...
- Alfons Wat zeg je ? Wie is er dood ?
- Ernest Ik lees, meneer.. (herhaalt) .. het testament de voorbode van een nakende dood. Getekend : twee broers die het goed met u menen..
- Alfons Ha, mijn broer. Jaja, die is dood, dat klopt.
- Ernest (gaat foto's terug aan de muur hangen - hij beeft een beetje)
- Alfons Waarom beef je zo ?
- Ernest Wel.. ziet u.. dat doe ik altijd.. Ik.. ik heb hoogtevrees... en daarom...
- Alfons Ja ? Da 's levensgevaarlijk..

.../...

- Ernest Zegt u dat wel, meneer. . (staart hem aan) Levensgevaarlijk. .
(er wordt gebeld) Er wordt gebeld. .
- Alfons Neem 'm dan maar af, Ernest.
- Ernest Aan de voordeur, bedoel ik.
- Alfons O. . . Ik dacht de telefoon.
- Ernest Ik ga openmaken. (vlug af)
- Alfons (alleen) 't Is vreemd. . . Ik voel me net als Napoleon voor
de slag bij Austerlitz. . (plots een felle donderslag of een
ander onbestemd geluid - hij brult) Dekking ! (laat zich
neervallen - stilte - hij komt terug recht) Vals alarm,
denk ik. (er komt een briefje naar beneden dwarrelen)
Kijk ! Een bericht met de luchtpost. . . (het briefje hangt
nu ongeveer op zijn hoogte - hij gaat het lezen)
"De dood sluipt rond en beloert u met begerige blikken.
Getekend : twee broers die het goed met u menen. "
(kijkt stomverbaasd, wil opnieuw lezen, maar het briefje
verdwijnt terug de hoogte in) Wel alle duivels. . . (kijkt rond)
Er sluipen hier spionnen rond. Ik zie toch niemand. . .
- Ernest (op) Juffrouw Van Boven, meneer.
- Alfons Jaja, 't kwam van boven.
- Ernest Ik bedoel in de hall, meneer. Juffrouw Van Boven (op
foto's doelend) De zuster van de heren.
- Alfons Ha, dinges. . . hoe heet ze ook weer ?
- Ernest Van Boven.
- Alfons Juist. . . Florence Nightingale. . .
- Ernest Godelieve.
- Alfons Zo heette 'r zuster. Laat haar maar binnen, Ernest. . .
(dat hoeft echter niet meer - Godelieve komt binnenstuiven -
een ratelende "oude vrijster" van rond de 40 - die op dit
ogenblik het summum van opgewondenheid bereikt -
Ernest af)
- Godelieve O, meneer Alfons, gelukkig ben je thuis !
- Alfons Op het slagveld, Florence. Zoals altijd.
- God. Nu moet je luisteren ! Ik heb fantastisch nieuws !
(tot foto's) Dag beste broers ! (tot Alfons) Weet je wat
me is overkomen ?
- Alfons Ik heb net m'n derde divisie in stelling gebracht.
- God. Neenee, je hoeft niet te raden. Ik zal het je vertellen.
(gaat zitten) Mag ik gaan zitten ? En kom jij nu 'ns naast
me zitten. . .
- Alfons (protesteert) Jaaaar. . . , mijn grenadiers wachten.

.. / ..

- God. Je bent toch zeker niet bang van mij ?
- Alfons Bang ? Een generaal is nooit bang ! (gaat naast haar zitten)
- God. Stel je voor, Alfons, gisteravond ben ik bij Elisabeth geweest. . .
- Alfons De koningin ? . . Aan 't front ?
- God. Neenee, juffrouw Elisabeth is een collega van me.
- Alfons Ha, ook een maitresse.
- God. (bekijkt hem met grote ogen) Maitresse ? !
- Alfons Een schooljuffrouw, bedoel ik.
- God. (na 'n ogenblik) Ha. . . Dus, ik was bij Elisabeth. En weet je wat er toen gebeurde ?
- Alfons (automatisch) Ja.
- God. Hoe : ja ?
- Alfons Zeg het maar.
- God. (plechtig) Meneer Alfons, weet jij iets af van spiritisme ?
- Alfons Ja.
- God. Werkelijk ?
- Alfons In 335 vóór Christus heeft Alexander de Grote al spiritus-alkool gebruikt tegen de Thebanen. Hij maakte ze allemaal stomdronken en toen. . .
- God. Meneer Alfons, ik heb het niet over spiritus, maar over spiritisme ! Je weet wel, waardoor je geesten kan oproepen en met ze praten.
- Alfons O. . .
- God. Luister ! Ik heb gisteravond juffrouw Elisabeth horen en zien praten met haar vader.
- Alfons (ontgoocheld) Is dat alles ? Moet ik daarvoor mijn derde divisie in de steek laten ?
- God. Alles ? ! Maar Alfons, haar vader is al 35 jaar dood !
- Alfons Dood ? !
- God. Al 35 jaar ! Gestorven aan een indigestie, zei juffrouw Elisabeth.
- Alfons (toch geïnteresseerd) En zij spraken met elkaar ?
- God. (entoesiast) Ja ! Zij zei "Hello" en hij antwoordde. . .
- Alfons Hello !
- God. Inderdaad ! Hoe weet jij dat ?
- Alfons Dat zou ik ook antwoorden.

.. / ..

- God. En toen zei zij : "Hoe gaat het ermee ?" En hij. . .
- Alfons Goed. En met jou ?
- God. Juist ! O Alfons, wat zou jij een interessante dode zijn om mee te praten.
- Alfons Ja, ik laat me niet doen.
- God. En weet je wat ik nu heb gedacht ?
- Alfons Nee.
- God. Als wij 'ns probeerden met m'n broers te praten ? Zou dat niet gezellig zijn ?
- Alfons Of met Napoleon. Dan zou 'k hem 'ns kunnen tonen hoe hij z'n cavallerie had moeten gebruiken.
- God. Laten we maar beginnen met mijn broers. Daarna zien we wel verder.
- Alfons Denk je dat we ze zullen zien ?
- God. Natuurlijk ! Kom, leg je handen op tafel.
- Alfons Moet dat ?
- God. Ja.
- Alfons Waarom ?
- God. Omdat. . .
- Alfons Ha ! (legt handen op tafel) Liggen ze zo goed ?
- God. Uitstekend. (legt haar handen ook op tafel)
- Alfons (bekijkt haar handen) Hé, jij hebt rare knobbels op je vingers. . Keizer Tiberius had dat ook. Maar dat kwam omdat hij te veel naar de jonge meisjes keek.
- God. Sst ! Stil zijn en goed luisteren ! (ze kucht nog eens voor ze begint)
- Alfons (kucht ook)
- God. Sst ! Nu moet je je heel sterk concentreren. . .
- Alfons Ja. . (trekt z'n gezicht in een ernstige plooi) Is het zo goed, denk je ?
- God. (antwoordt niet, maar begint zachtjes heen en weer te wiegen)
- Alfons (ziet dat, begrijpt er niets van, maar wiegt mee - na een poosje) Duurt het nog lang ?
- God. (zacht) Jan. . . Stan. . . (wat luider) Jan. . . Hello !
- Alfons Hello !
- God. (entoesiast) Hoor ! Hij antwoordt !
- Alfons Dat was ik.

.. / ..

God. (ontgoocheld) O... Je moet zwijgen ! (begint opnieuw)
Jan... Jan... Jantje ! ...

Alfons Stanneke...

God. (wacht even) Niets...

Alfons Ze zijn doof, denk ik. Misschien moeten we wat harder roepen...

God. Ja... (luider) Jan ! ... Jan ! ... Jan Van Boven !

Alfons (luide) Kom 'ns naar beneden ! (ze wachten)

God. Het helpt niet..

Alfons Wacht ! We hebben hulp nodig. (roept luide) Ernest !

Ernest (achter) Ik kom al !

Alfons Voilà ! Het lukt !

Ernest (op) U riep, meneer ?

Alfons Ja. Zet je hier 'ns bij aan tafel. En roep 'ns mee. Jij hebt een prachtige stem.

Ernest Wie zal ik roepen, meneer ?

God. M'n broers, Ernest.

Ernest (zet grote ogen op) Je... broers ?!

Alfons Natuurlijk. We krijgen ze alleen niet naar beneden. Vooruit, zitten ! Handen op tafel en wiegen.

Ernest (zucht onmerkbaar en doet dan wat hem gevraagd wordt)

Alfons En nu allemaal samen roepen. Ik tel tot drie.

Ernest Zal dat gaan, meneer ?

Alfons Jaja. Eén, twee, drie...

Allen (roepen) Jan ! (na 'n ogenblik) Stan ! (stilte)

God. (geeft het op) Niets aan te doen. Het is hopeloos. En zeggen dat het bij Elisabeth meteen lukte...

Alfons Zullen we 'ns op Napoleon roepen ?

God. (tot foto's) Jullie zijn echte moedwilligaards !

Alfons Of laten we 't eens proberen met onze voeten op tafel te leggen...

God. (denkt na) Neenee.. We vergeten waarschijnlijk iets.. Weet je, ik ga 't vragen aan Elisabeth. Die is nu toch thuis.

Ernest Zij is vermoedelijk een beter medium dan u, juffrouw.

God. Elisabeth ? Beter dan ik ?! Kom nu, Ernest.. Neenee, er mankeert hier iets. Maar wat ? Ik ga 't vragen. Ik ben zo terug ! Laat maar Ernest, ik vind de weg wel alleen. (vlug af)

.../...

- Alfons Jammer dat het niet lukt, hé Ernest ?
- Ernest Dacht u dan dat het wel zou lukken, meneer ?
- Alfons Jij niet ?
- Ernest Nee, meneer.
- Alfons Jij gelooft niet aan spiritusisme ?
- Ernest Meneer, ik ben één wetenschappelijk gevormde geest...
- Alfons (bekijkt hem) Ik ook. Maar da's niet erg.
- Ernest ... en mijn logisch denkend verstand haalt de schouders op voor dergelijke vermeende para-normale verschijnselen...
- Alfons Jaja, dat begrijp ik.
- Ernest Naar mijn oordeel is het een vorm van geestelijke zelfbevredestiging, gebaseerd op gefrustreerde verlangens en opborrelende neigingen tot zelfoverschatting...
- Alfons Dat denk ik ook. (kijkt om zich heen, net of hij iets voelt)
- Ernest ... die een uitlaatklep vinden in de psychopatische misopvatting van een totaal vertekende levenscurve.
- Alfons (voelt nu duidelijk iets) Wacht 'ns, Ernest. 't Is net of ik iets voel. Een koude wind in m'n rug of zo...
- Ernest (niet te stuiten) Samengevat in twee woorden : flauwe kul.
- Alfons Neenee, nu voel ik het duidelijk ! Voel jij niks ?
- Ernest (voelt het nu ook) Wel... ik moet zeggen...
- Alfons Ja, hé ? En luister 'ns... Hoor jij wat ik hoor ? (een onbestemd geluid - of een melodietje - klinkt luider en luider)
- Ernest (kijkt rond - niet op zijn gemak) Ja... (gaat een beetje dichterbij Alfons staan)
- Alfons Eigenaardig, hé Ernest ?
- Ernest (nog een stapje dichterbij) Ja...
- Alfons Kijk ! Het wordt donker. (licht zakt inderdaad) Is er vandaag soms een zonsverduistering, Ernest ?
- Ernest (nu heel dicht bij Alfons) Niet voor zover ik weet... Maar Armand Pien heeft wel hevige stormen voorspeld...
- Alfons Dan zal de zon wel de hele dag schijnen..
- Ernest (klampt zich vast aan Alfons terwijl het donkerder wordt) Meneer... ik... ik...
- Alfons Ben jij bang, Ernest ?
- Ernest B... bang ? N... nee... M... maar...
(plots gaat alle licht uit - volslagen duister)

.../..

Ernest (een kreet) Meneer !

Alfons (een kreet) Au !!

 (het licht gaat weer aan - Ernest ligt in de armen van
Alfons - bij de deur staan Jan en Stan, rustig glimlachend)

Alfons (kijkt voor zich - ziet niets) 't Is niets, Ernest.. 't Is voorbij.
(zet Ernest weer neer)

Ernest J... ja... (kijkt rond - ziet Jan en Stan - een kreet)
Wow !! (springt terug in de armen van Alfons)

Alfons Wat is er ?

Ernest 't Is... O... daar... O...

Jan (rustig) Hello !

Stan (id.) Hi !

Alfons (bemerkt nu Jan en Stan - staart hen aan met grote ogen -
wil iets zeggen, maar er komt geen geluid uit)

Jan Zet hem maar neer, Fons. 't Gaat wel over.

Alfons (doet dat onbewust - blijft verder praten zonder geluid)

Stan (bij Ernest) Sinds wanneer doe jij zo vertrouwelijk met de
heer des huizes, Ernest ?

Ernest (stamelt iets onverstaanbaars)

Stan (klopt hem op de schouder) Ja, dat begrijp ik.

Jan (bij Alfons) Wel Fons, zeg 'ns iets.

Alfons (stamelt) Jullie... jullie zijn...

Jan Jan Van Boven. Aangenaam.

Stan Stan Van Boven. Aangenaam.

Alfons Van... van waar... komen jullie ?

Jan (lacht) Van boven natuurlijk.

Stan Wij komen uit het Niemandslan, Fons.

Alfons Ha...

Stan Wel Ernest, wat zegt jouw wetenschappelijk gevormde geest
daar zoal van ?

Jan En je logisch denkend verstand ?

Ernest Meneer, ik... O... ik droom...

Jan Je bent klaarwakker ! Jullie hebben ons toch geroepen ?

Ernest Jawel, maar...

Stan Voilà ! Hier zijn we.

Jan Zeg, waar is ons zusje ?

Ernest (moeilijk) Ze.. ze komt dadelijk, meneer. Ze.. ze ging even
naar... naar...

Jan Jaja, dat kan ik begrijpen, maar als ze ons wil zien zal ze
zich toch moeten haasten, want zoveel tijd hebben we niet.